वामदेवो गौतमः। विश्वे देवाः। त्रिष्टुप्, ८-१० गायत्री

को वेस्त्राता वेसवः को वेस्त्रता द्यावाभूमी अदिते त्रासीथां नः। सहीयसो वरुण मित्र मर्तात्को वौऽध्वरे वरिवो धाति देवाः॥ ४.०५५.०१

वसवः- हे वासियतारो देवाः। कः। वः- युष्माकम्। त्राता- पालकः। कः। वरूता- वारियता। कोपि नास्तीति भावः। द्यावाभूमी- हे द्यावापृथिव्यौ। अदिते- हे अखण्डप्रकृते। नः- अस्मान्। त्रासीथाम्- रक्षतम्। मित्र- स्नेहाधिदैवत। वरुण- ऋताधिदैवत। सहीयसः - अभिभवितुः। मर्तात्-मर्त्याद्रक्षतम्। देवाः। कः। वः- युष्मभ्यम्। अध्वरे- यज्ञे। विरवः- हव्यानि। धाति- ददाति॥१॥

प्र ये धामानि पूर्व्याण्यर्चोन्वि यदुच्छान्वियोतारो अमूराः।

विधातारो वि ते देधुरजेस्रा ऋतधीतयो रुरुचन्त दुस्माः॥ ४.०५५.०२

ये। पूर्व्याणि- सनातनानि। धामानि। अर्चान्- अर्चन्ति। वियोतारः- दुःखानि वियोजयन्तः। अमूराः- विद्वांसः। व्युच्छन्ति- तमो विवासयन्ति। विधातारः- विधायकाः। ते। अजस्राः- नित्याः। वि- विशेषेण। द्धुः- धारयन्ति। ऋतधीतयः- सत्यधारकाः। दस्माः- दर्शनीयाः। रुरुचन्त- प्रकाशन्ते॥२॥

प्र पुस्त्या र्मिदितिं सिन्धुमकैः स्वस्तिमीळे सुख्यायं देवीम्।

उमे यथा नो अहेनी निपात उषासानक्ता करतामदंब्ये॥ ४.०५५.०३

पस्त्याम् - शरण्याम् । अदितिम् - अखण्डप्रकृतिम् । सिन्धुम् - स्यन्दनशीलां मूलशक्तिधाराम् । स्वस्तिम् - क्षेमकरीम् । देवीम् - लीलामयीम् । सख्याय - मैत्र्ये । अर्केः - मन्त्रेः । ईळे - स्तौिम । उमे अहनी - द्यावापृथिव्यो । यथा । नः - अस्माकम् । निपातः - प्रणिपातो भवति तथा स्तौिम । अदब्धे - अदम्भनीये । उषासानक्ता - अहोरात्राधिदेवते । निशा मनुष्यप्रज्ञा । दिनं दैवप्रज्ञा । करतम् - अस्माकं श्रेयः कुरुताम् ॥३॥

व्यर्यमा वर्रुणश्चेति पन्थामिषस्पतिः सुवितं गातुम्प्रिः।

इन्द्रविष्णू नृवदु षु स्तर्वाना शर्मे नो यन्तममेवद्वरूथम्॥ ४.०५५.०४

अर्यमा- दानाधिदेवता। वरुणः- ऋताधिदेवता। पन्थाम्- मार्गम्। वि- विशेषेण। चेति-ज्ञापयित। इषस्पितः- सदेषणामयः। अग्निः- सत्कतुः पावकः। सुवितम्- सुखकरम्। गातुं - मार्गं दर्शयतु। इन्द्राविष्णू- ईशनव्यापनशीलो देवो। स्तवाना- स्तुतो सन्तो। नृवत्- मनुष्ययुक्तम्। अमवत्- बलयुक्तम्। वरूथम्- वरणीयम्। शर्म- गृहम्। नः- अस्मभ्यम्। यन्तम्-यच्छतम्॥४॥

आ पर्वतस्य मुरुतामवांसि देवस्य त्रातुरिवि भगस्य।

पात्पतिर्जन्यादंहसो नो मित्रो मित्रियादुत ने उरुष्येत्॥ ४.०५५.०५

पर्वतस्य- स्थैर्याधिदैवतस्य। मरुताम्- प्राणिवशेषाणाम्। देवस्य- द्योतनशीलस्य। त्रातुः-रक्षकस्य। भगस्य- सौभाग्याधिदैवतस्य। अवांसि- रक्षणानि। आ अवि- आवृणे। उत- अपि च। पितः- पालको वरुणः। जन्यादंहसः- जनसम्बन्धिपापात्। पात्- रक्षतु। मित्रः- स्नेहाधिदेवता। मित्रियात्- स्नेहेन। नः- अस्मान्। उरुष्येत्- रक्षतु॥५॥

नू रौदसी अहिना बुध्येन स्तुवीत देवी अप्येभिरिष्टैः।

सुमुद्रं न सुंचरणे सिनुष्यवौ घुर्मस्वरसो नुद्यो३ अप व्रन्॥ ४.०५५.०६

रोदसी- हे द्यावापृथिव्यो । अहिना बुध्न्येन- अहिर्बुध्न्येन सह । अहीनमूलेन सह । अप्येभिरिष्टेः- प्राप्याभिरेषणाभिर्निमित्तभूताभिः । स्तुवीत- स्तौमि । सिनष्यवः- दिव्यभावनासम्भजनिमच्छन्त उपासकाः । सञ्चरणे- भावनामयलोके सञ्चाराय । समुद्रम्- हृत्समुद्रम् । न- यथा आश्रयन्ति तथाहं द्यावापृथिव्यो आश्रये । समुद्रो हृद्यमन्तः समुद्रे हृद्यादिश्रुतेः । धर्मस्वरसः- दीप्तध्विनयुक्ताः । नद्यः- मूलशक्तिधाराः । अप व्रन्- अपावृण्वन्तु ॥६॥

देवैनों देव्यदितिनिं पातु देवस्त्राता त्रायतामप्रयुच्छन्।

नहि मित्रस्य वर्रुणस्य धासिमहीमसि प्रमियं सान्वग्नेः॥ ४.०५५.०७

देवैः। नः- अस्मान्। देवी। अदितिः- अखण्डप्रकृतिः। नि- नितराम्। पातु- रक्षतु। देवः। त्राता-रक्षकः। अप्रयुच्छन्- अप्रमाद्यन्। त्रायताम्- रक्षतु। मित्रस्य- स्नेहाधिदैवतस्य। वरुणस्य-ऋताधिदैवतस्य। अग्नेः- क्रत्वधिदैवतस्य। सानु- उच्छिताम्। धासिम्- धारणाम्। निह प्रमियमर्हामसि- न हिंसितुमर्हामः॥७॥

अग्निरीशे वसुव्यस्याग्निर्मृहः सौर्भगस्य।तान्यस्मभ्यं रासते॥ ४.०५५.०८

अग्निः। वसव्यस्य- सम्पदः। ईशे- ईश्वरो भवति। महः- महतः। सौभगस्य- सौभाग्यस्य। ईशे। तानि। अस्मभ्यम्- नः। रासते- यच्छतु॥८॥

उषौ मघोन्या वेह सूनृते वायी पुरु। अस्मभ्यौ वाजिनीवति॥ ४.०५५.०९

वाजिनीवति- सद्गतियुक्ते । वज गतौ । सूनृते- प्रियहिते । मघोनि- सम्पद्वति । उषः- प्रभाति ज्ञानोदयदेवते । अस्मभ्यम्- नः । पुरु- बहूनि । वार्या- उत्तमभावनानि । आ वह- प्रापय ॥९॥

तत्सु नेः सविता भगो वर्रुणो मित्रो अर्यमा।इन्द्रौ नो राधसा गमत्॥ ४.०५५.१०

नः- अस्मान् । सविता- प्रेरकः सूर्य आत्मा । भगः- सौभाग्याधिदेवता । वरुणः- ऋताधिदेवता । मित्रः- स्नेहाधिदेवता । अर्यमा- औदार्याधिदेवता । इन्द्रः- ईश्चनाधिदेवता । राधसा- संसिद्ध्या । सु-सुष्ठु । आ गमत्- आगच्छन्तु ॥१०॥